

El mercat contra la filologia

ERNEST FOLCH | Actualitzada el 10/03/2011 00:00

En un moment delirant de l'entrevista publicada dilluns passat a l'ARA, el conseller de Sanitat Boi Ruiz deixava anar una de les frases sorprenent de la temporada: "Si vol estudiar filologia clàssica per plaer, s'ho pagarà vostè". Concepte que ell mateix ens traduïa al cristià: "L'Estat ha de facilitar les coses a qui vulgui estudiar per raons de mercat". Més enllà que és realment curiós, extravagant i inèdit que el conseller de Sanitat es posi a parlar dels estudis de filologia clàssica, la frase no és una anècdota ni encara menys una casualitat.

Tots els articles de:
Ernest Folch

Pot haver-se-li escapat, però no és cap errada. Com a mínim, no és en cap cas una iniciativa solitària del nostre nou conseller. Perquè del que es tracta és d'introduir la lògica del mercat en totes les accions i declaracions d'aquest nou govern, que ja s'ha tret la careta i dispara a tort i a dret, ara un conseller i ara l'altre, contra tot el que soni a despesa inútil en l'administració pública. Els consellers ja només conjuguen un verb: jo retallo, tu retalles, nosaltres retallem. Un dia ens despertem sense operacions a la tarda, una altre dia anem a dormir sense Museu del Còmic i, ja ho veuen, un dia d'aquests ja no tindrem estudis de filologia clàssica. Amb uns senyors que han vingut a explicar-nos les virtuts del gran Mercat, suposo que pensant-se que els consellers que hi havia abans eren tots rucs, la pobra filologia clàssica només és un destorb desagradable.

No sé si Boi Ruiz es referia, quan menyspreava la filologia clàssica, a les excel·lents traduccions d'Homer de Miquel Dolç, a la monumental traducció de l' *Odissea* de Carles Riba, o als estudis que encara ara Carles Miralles té la gosadia de publicar. És veritat, totes aquestes foteses no responen a la lògica de mercat i, per tant, segons aquesta argumentació tan clara, precisa i irrefutable, caldrà eliminar-les. Segur que tampoc no és gaire comercial, per seguir tan sols amb la filologia, defensar l'obra de Pompeu Fabra o de Joan Solà. Recomano a Boi Ruiz que es llegeixi els seus llarguissims diccionaris, les seves interminables gramàtiques: de ben segur que els trobarà prescindibles i fora de mercat. Quants maldecaps, i sobretot quants euros inútils ens podríem estalviar si no tinguéssim la filologia clàssica i, per tant, la cultura.

Si aquest conseller ja és temible quan parla del que coneix, imaginin què pot passar quan parla de qüestions sobre les quals no és competent. En qualsevol cas, que ningú s'enganyi: les seves idees sobre la filologia clàssica traeixen un pensament íntim, però responen a una directriu general: es tracta d'estalviar, retallar, contenir, tallar i escapar. Es tracta de buidar l'administració pública de continguts amb l'argument que se li han de retallar les despeses. Es tracta, com admet el mateix Boi Ruiz a l'entrevista, de traspassar competència de l'àmbit públic al privat i es tracta de fer-ho tot segons una lògica purament de mercat. Aquesta és la nova llei, la nova ideologia. I el problema no és només que a Boi Ruiz se li n'hagi anat la mà sinó que la descoordinació és còsmica.

¿El president Artur Mas pensa sortir d'una vegada a explicar-nos quin és el seu pla per a Catalunya, a banda de retallar i escapar? ¿Podem saber quin és l'abast global de la retallada sense que ens ho hagin de dir per separar les conselleries de la Generalitat? ¿Aquest govern pensa dir-nos com resoldrà la crisi, a banda de resoldre la seva pròpia crisi? ¿Podríem començar a saber si les opinions dels consellers, com aquest atac a la filologia clàssica, són patinades de tertulians o bé responen a accions que es duran a terme en un futur concret?

Potser també estaria bé saber, ara que anem topant amb declaracions d'un conseller sí, i un altre també, si hi ha un pla concret per privatitzar en els propers anys la medicina i l'educació o són tan sols insinuacions de cafè.

Molt Honorable President, agrairiem que acabi amb totes aquestes especulacions i surti d'una vegada a explicar-nos-ho tot amb precisió. Som tot orelles.

Benvinguts a l'Ara Premium

Aquest és un contingut extra de l'ARA, fins a les 24 h encara podeu consultar dues notícies més de